

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til §§ 1—2.

Under Hensyn til Løn- og Prisudviklingen siden Krigen Udbrud er Ulykkesforsikringslovgivningen i de senere Aar ved midlertidige Love blevet ændret saaledes, at Ulykkesforsikringslovens Maksimum for Dagpenge og for den Aarsløn, paa Grundlag af hvilken Invaliditetserstatningen fastsættes, er blevet forhøjet, ligesom der er ydet et Tillæg til de lavere Dagpenge- og Invaliditetserstatningsbeløb.

Ved Lov Nr. 136 af 30. Marts 1940 blev det Maksimumsbeløb, der i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 25, Stk. 1, kan udbetales i Dagpenge, forhøjet med rundt regnet 15 pCt. fra 4 Kr. 75 Øre til 5 Kr. 50 Øre, og ved Lov Nr. 154 af 31. Marts 1941 blev dette Maksimumsbeløb forhøjet med yderligere 15 pCt. til 6 Kr. 25 Øre. Ved Loven af 1940 blev der samtidig givet Hjemmel til indenfor det fastsatte Maksimumsbeløb at yde et Tillæg paa 15 pCt. til Dagpenge, der var lavere end det forhøjede Maksimum, og dette Tillæg blev ved Loven af 1941 ligeledes forhøjet til 30 pCt. Ved Lov Nr. 146 af 30. Marts 1942 blev Loven af 1941 forlænget, og samtidig blev der givet et midlertidigt Tillæg paa 30 pCt. til visse Invaliditetserstatninger, hvorhos Maksimum for den Aarsløn, paa Grundlag af hvilken Invaliditetserstatningerne og Tillæg til disse skulde fastsættes, blev forhøjet med 30 pCt. fra 2 100 Kr. til 2 730 Kr.

Denne Lovgivning udløber 31. Marts 1943, men da de Forhold, der har gjort det paakrævet at forhøje Ydelserne efter Ulykkesforsikringsloven, stadig er til Stede, anser man det for nødvendigt at fortsætte med denne Lovgivning.

Under Hensyn til Lønudviklingen siden 1941, da de nugældende Beløb blev fastsat, og navnlig under Hensyn til, at det stedse har været Hensigten at sætte Grænsen for de Arbejdsindtægter, der medtages ved Beregningen af Dagpenge- og Invaliditetserstatning, saa højt, at kun en forholdsvis ringe Del af de egentlige Lønarbejderes Indtægt ikke medtages ved Erstatningsberegningen, maa man imidlertid anse det for paakrævet, at der foretages en yderligere Forhøjelse paa 10 pCt. til henholdsvis 6 Kr. 65 Øre og

2 940 Kr., af Maksimum for Dagpenge og af den Aarsløn, paa Grundlag af hvilken Invaliditetserstatning eller Tillæg til denne fastsættes. De i Loven af 30. Marts 1942 omhandlede Tillæg til Dagpenge og Invaliditetserstatninger vil fortsat komme til Udbetaling med 30 pCt.

De Merudgifter, der ved Loven paaføres Ulykkesforsikringsselskaberne i Anledning af Ulykkestilfælde, indtrufne før 1. April 1943, og som disse derfor ikke har haft Mulighed for at dække ved Præmieforhøjelser, maa refunderes Selskaberne af Statskassen.

De samlede Merudgifter ved de ved nærværende Lov foreslaede Forhøjelser er anslaaet til ca. 14 000 Kr. for Statens Vedkommende og for Forsikringsselskabernes Vedkommende til ca. 90 000 Kr.

Til § 3.

I Ulykkesforsikringslovens § 75 er det fastsat, at Staten efter behørigt dokumenteret Regnskab yder de anerkendte Forsikringsselskaber et Tilskud til Nedsættelse af Præmierne for de Forsikringstagere, der driver et Erhverv, og som godtgør, at deres Aarsindtægt ved Ansættelse til Indkomstskat til Staten ikke naar 1 800 Kr. paa Landet, 2 100 Kr. i Købstæderne og 2 400 Kr. i København og Frederiksberg. Det er derhos i §§ 55 og 74 vedrørende Arbejdsgivere inden for Industri m. v. og indenfor Landbrug m. v. eller Personer, der uden at benytte forsikringsberettiget Medhjælp driver Erhvervsvirksomhed af nævnte Art, fastsat, at de paagældende har Adgang til hos et anerkendt Forsikringsselskab at tegne frivillig Forsikring med Statstilskud til Fordel for sig selv og i visse Tilfælde for Hustruen, for saa vidt Aarsindtægten ikke naar de foran angivne Beløb for henholdsvis Landkommuner, Købstæder og Hovedstaden.

De nævnte Grænser blev ved Lov Nr. 394 af 28. Juni 1920 forhøjet til deres nuværende Størrelse og er ikke siden blevet ændret.

Fra Dansk Fiskeriforening, De samvirkende danske Husmandsforeninger og Jyllands og Østifternes samvirkende Smede-